

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΜΑ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΟΣΜΟΣ

ΓΝΩΜΕΣ

ΤΑΣΕΙΣ

Το σύννεφο της τσίγκας από τις καντίνες με τα λουκάνικα υποδέχεται τους «Αγανακτισμένους» στο Σύνταγμα.

Τα πολύχρωμα αντίσκηνα και η ατμόσφαιρα πέριξ του σιντριβανιού της πλατείας θυμίζουν κάμπινγκ στην Ελαφόνησο.

Όλα όσα συμβαίνουν στο Σύνταγμα

Οι χιλιάδες αγανακτισμένοι, οι κατασκηνωτές, οι πλανόδιοι μικροπωλητές, οι συνελεύσεις με φόντο τη Βουλή των Ελλήνων

Της **ΜΑΡΙΑΝΗΣ ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΥ**

Μπροστά μου περνούν τρεις ξύλινες κρεμάλες. Την πρώτη την κρατάει ένας άνδρας με μουστάκι. Τη δεύτερη ένα δεκάχρονο αγόρι. Την τρίτη μια γυναίκα με ανάκατα μαλλιά. Ένα χαρτί κρέμεται απ' τα χύλα: «Κλέφτες, κουφάλες, έρχονται κρεμάλες». Ο πατέρας κι η μάνα παρελαύνουν σα να κρατούν τη γαλανόλευκη: ύψος καθήκοντος. Το παιδάκι ανάμεσά τους κρατάει την κρεμάλα του όσο πιο ίσια μπορεί κι έχει το πιο ευτυχισμένο ύψος του κόσμου.

Πλατεία Συντάγματος, αργά το απόγευμα. Η ώρα περνά, το πλήθος θεριεύει. «Αναρωτιέμαι πώς θα γίνει η Ελλάδα αν την αλλάξουν αυτοί οι άνθρωποι», λέει ο νεαρός δίπλα μου. Κοιτάζω εκεί που κοιτάζει: «Έξω η μασονία απ' την Ελλάδα». Δύο απρόσμενα νέες κοπέλες κουνάνε το πανί με μένος. Στην πίσω πλευρά γράφει «Στοπ στους αεροψεκασμούς». Οι δύο κοπέλες στέκονται δέκα μέτρα απ' τη Μεγάλη Βρεταννία. Ένα ζευγάρι που

βγαίνει απ' το ξενοδοχείο, κι η μία το κοιτά με περιφρόνηση. Η κυρία με τις πούλιες και ο κύριος με το λινό πουκάμισο δείχνουν έκπληκτοι. Προφανώς δεν περίμεναν πως το δωμάτιο των διακοπών τους θα τους βγάλει ίσια στην καρδιά της αγανάκτησης. Ο άνδρας πιάνει τη γυναίκα απ' το χέρι, και με αποφασιστικά βήματα την τραβά προς τη Σταδίου.

Πάγκοι παντού

Κατεβαίνω στις τέντες κοντά στο σιντριβάνι. Νωρίς το πρωί εδώ είναι σαν κάμπινγκ στην Ελαφόνησο: απ' τις σίτες των σκηνών βλέπεις αγόρια με το σλιπάκι τους να πίνουν τον πρώτο φραπέ της μέρας. Τώρα όμως είναι απόγευμα. Ακούω ένα αγόρι να τσιρίζει υστερικά «γιατί ο γυαλάκις μπήκε πάλι στην οργανωτική επιτροπή!». Περνάω τον δρόμο να πάρω ένα νερό κι ο περιπτεράς μου ζητάει ογδόντα λεπτά. Γυρίζοντας παρατηρώ πως τώρα πια έχει πάγκους παντού. Σουβλάκια, ξηροί καρποί, αλλά κι της γριάς, λουκουμάδες,

καλαμπόκια, μπίρες, λουκάνικα... Μέχρι και σχεδιάγραμμα για το πού θα στέκεται κάθε καντίνα υπάρχει. Ακούω μια δημοσιογράφο να διαμαρτύρεται στον υπεύθυνο για τους πάγκους: «Μα πώς τα κάνετε έτσι εδώ;», του λέει «Έχετε άδεια;». «Τι άδεια;», απαντάει εκείνος. «Κι εμείς κατάληψη κάνουμε».

Μεσ' το σύννεφο της τσίγκας, ξεκινά στις 9.00 η συνέλευση της «αμεσοδημοκρατίας». Μπροστά στη Βουλή οι άνθρωποι κουνάνε σημαίες που τις πήραν από πάγκο. Πίσω στα σιντριβάνια οι «Αγανακτισμένοι» συζητούν ξανά και ξανά αν πρέπει να ενοχλούνται όταν ανεμίζουν ελληνικές σημαίες στο Σύνταγμα. Και κανείς δεν ενοχλείται που οι ελληνικές σημαίες πουλιούνται σε πάγκο. Κάπου ανάμεσα στην αφέλεια και την ασυδοσία, καθέναν στο Σύνταγμα κάνει ό,τι του αρέσει. Το βράδυ μετά τον προπληκτισμό των βουλευτών, δύο 20χρονα κορίτσια έχουν κάτσει απέναντι απ' τα ΜΑΤ του Αγνώστου Στρατιώτη. «Είσαι επαγγελματίας εσύ, ή είσαι Έλληνας;», λέει η μία με

στόμφο. «Δε βλέπεις;», της κάνει η άλλη. «Είναι στεγνός επαγγελματίας». Και κουνά το κεφάλι σαν να διέγνωση κάποια ανίατη ασθένεια.

Τις προηγούμενες ημέρες μάλιστα, εμφανίστηκε κι ο καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Γιάννης Βαρουφάκης για να απευθυνεί... χαιρετισμό. Το πλήθος τον «υποδέχθηκε» φωνάζοντάς του «γεια σου κι εσύ που παράτησες τα παράθυρα κι ήρθες να μας μιλήσεις».

Τώρα στη συνέλευση ένα αγόρι παίρνει τον λόγο για το ενάμισι λεπτό που του αναλογεί. «Εξω το Μνημόνιο! Οι βιομήχανοι φταίνε», φωνάζει. Ο χρόνος του τελειώνει. Ο επόμενος συνεχίζει από εκεί που σταμάτησε ο προηγούμενος. «Μισθός 1.200 ευρώ», λέει. «Και 35 ώρες δουλειά την εβδομάδα». Από κάτω όλοι ενθουσιάζονται - σα να πρόκειται για ιδέα που δεν τη σκέφτηκε κανείς άλλος πριν.

Κανείς εδώ δεν ενοχλείται από τίποτα. Στην πλατεία, ένας παπάς μοιράζει αναστάσιμες λαμπάδες: άσπρες

με ποτηράκια περασμένα στο κερί. Μόνο το άγιο φως αρνείται να ανάψει από μόνο του. Η πρώτη κοπέλα που βγάζει αναπτήρα, έχει στο στόμα μια σφυρίχτρα. Με το που παίρνει φωτιά το φτιλί, φυσάει στη σφυρίχτρα με όλη της τη δύναμη. Ο διπλάνος της, ημίγυμνος με τατουάζ «μανίκι» έχει σπκώσει τη λαμπάδα σα λάβαρο. «Απατεώνες!», φωνάζει. «Κλεφταράδες!». Τίποτα απ' αυτά δε μοιάζει να ενοχλεί τον παπά. Εκείνος ψέλνει φωναχτά, με τα χέρια στον αέρα.

Χωρίς αμφισβήτηση

Στη νοτιή ευθεία των χειρών του, ένα κρανίο: ο πλαστικός σκελετός κρέμεται από το δεξί πόδι στον αέρα ψηλά πάνω απ' το Σύνταγμα. Στο στόμα έχει ένα καρτονόμοιο φωτοτυπημένο. Ένα μωρό καθισμένο στους ώμους του πατέρα του κοιτάζει τα κόκαλα με δέος. Υστερα κάτι άλλο του τραβά την προσοχή. Πολλά χέρια υψώνονται. Το μωρό μιμείται κι εκείνο την κίνηση. «Νααα!», κάνει με το κεράκι του, και α-

πλώνει τα δακτυλάκια του προς τη Βουλή. Η μαμά του από κάτω το κοιτάζει όλο περπφάνια. Από Τετάρτη σε Τετάρτη, κάτι άλλαξε στην πλατεία. «Τι θέλεις να γίνει δηλαδή;», ρωτάω μια κοπέλα. «Να φύγουνε», μου απαντάει. «Ποιοι;». «Όλοι!». Ο φίλος της από δίπλα παρεμβαίνει: «μην προσπαθείς να την μπερδέψεις», μου λέει. «Σας ξέρουμε εσάς τους δημοσιογράφους». Ξαφνικά είναι σα να δίνουν τον τόνο αυτοί οι άνθρωποι που μπορεί να γελάσουν με το πανό που γράφει «εμείς τα φάγαμε, εσείς τον ήπιατε».

Οι τρεις κρεμάλες ξαναεμφανίζονται απ' το βάθος. Όπως έρχονται προς το μέρος μου, παρατηρώ αυτούς που τις πρωτοβλέπουν: άλλοι χειροκροτούν, άλλοι κουνούν το κεφάλι χαμογελώντας, ένας γέρος φωνάζει «αυτή είναι η ελληνική οικογένεια!». Μια γκριμάτσα αμφισβήτησης θα μου αρκούσε. Αλλά σ' αυτόν τον κύκλο, όλα τα μάτια επιδοκιμάζουν. Δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να είναι η μοναξιά του πλήθους εκτός απ' αυτό.

Μπλόκο στο Μαξίμου
από διαδηλωτές
φοβάται τώρα η ΕΛ.ΑΣ.

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΣΟΥΛΙΩΤΗ**

Ανυποψία προκαλούν στην Αστυνομία οι περισσότεροι «δυναμικές» αντιδράσεις μερίδας διαδηλωτών που μετέχουν στο κίνημα των «Αγανακτισμένων». Αστυνομικοί των ΜΑΤ που εκτελούν υπηρεσία στη Βουλή μιλούν για «ήπιες αντιδράσεις» των συγκεντρωμένων, ωστόσο, στα ανώτατα κλιμάκια πραγματοποιούνται συσκέψεις να αποτραπούν γεγονότα όπως αυτό της περασμένης Τετάρτης, όταν αντιδράσεις από

Η κοινωνική αστάθεια
απασχολεί πλέον
Harvard και Μο

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΩΚΟΥ**

Η πολιτική
μπορεί να

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΛΙΔΑ	ΘΕΜΑ	ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ	ΚΟΣΜΟΣ	ΓΝΩΜΕΣ	ΤΑΣΕΙΣ
----------------	------	--------------	--------	--------	--------

Φόβος και ανασφάλεια στο Περιστέλι

Σε κατάσταση «νευρικής κρίσης» οι περισσότεροι εκ των «300», λόγω του διογκούμενου κύματος βίας κατά των πολιτικών

Του ΓΙΩΡΓΟΥ Σ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑ

Ο τόνος της φωνής και η «γλώσσα του σώματος» του κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου ξεχείλιζαν από θυμό. «Εμείς είμαστε έξω ανασφαλείς. Εδώ μέσα κάποιιοι, όμως, δεν θα είναι... ασφαλείς», προειδοποίησε ο βουλευτής της Ν.Δ., αγορεύοντας μεσοβδόμαδα στην αίθουσα της Γερουσίας της Βουλής. Δεν κινήθηκε το σε ποιους ακριβώς αναφέρεται, αλλά κοιτούσε προς την πλευρά όπου κάθονται παραδοσιακά οι βουλευτές της Αριστεράς. Φάνηκε να θεωρεί κάποιον ή κάποιους εξ αυτών υποκινητές του διογκούμενου κύματος βίας κατά των εκπροσώπων της πολιτικής. Και για να μην υπάρξει... πα-

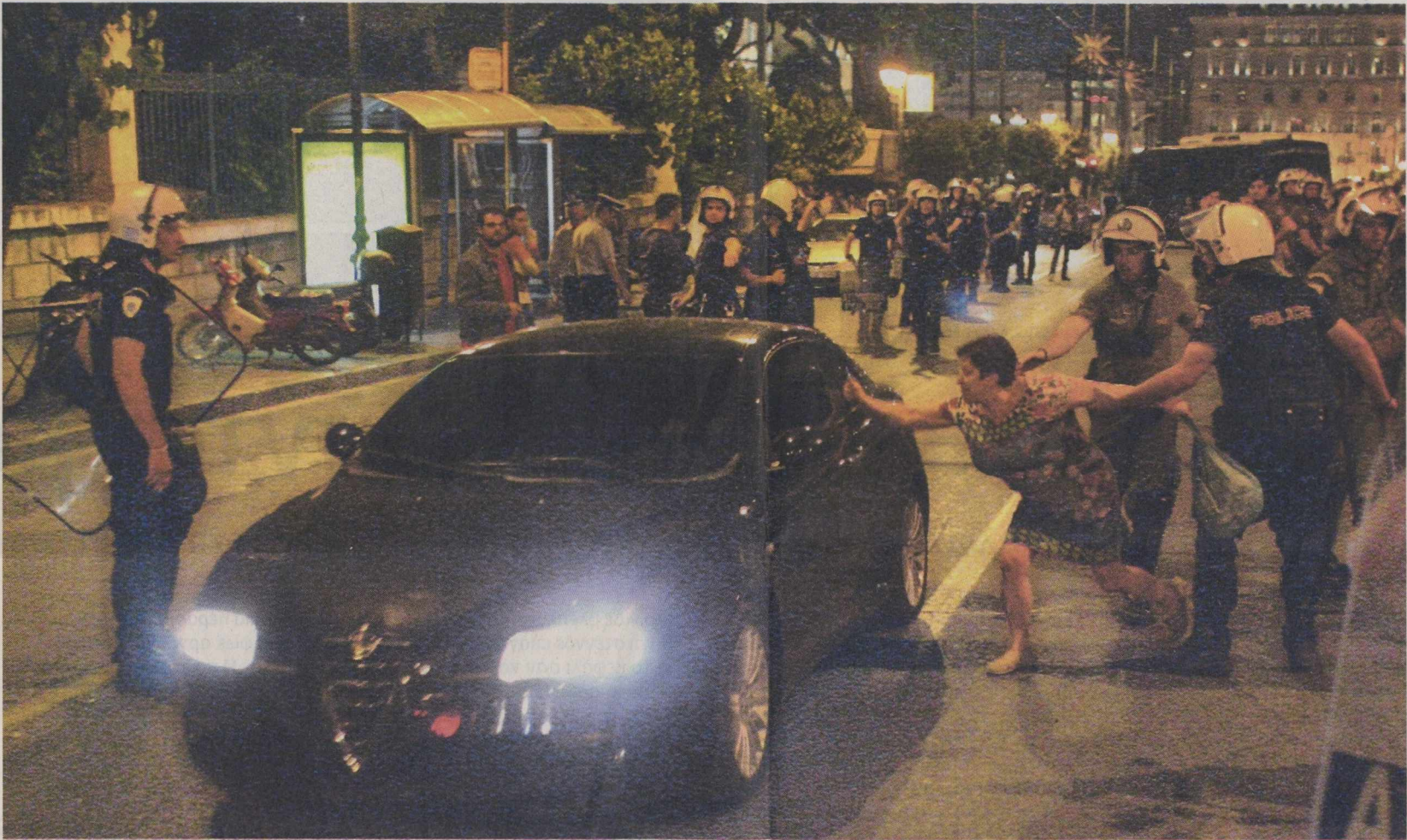
Οι βουλευτές φροντίζουν να αποχωρούν όσο το δυνατόν νωρίτερα από τις 6 μ.μ. - την ώρα δηλαδή που αρχίζουν οι συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα.

ρεξήγηση περί των προθέσεων του, συμπλήρωσε: «Αν εγώ τον τουλουμισώ στο ξύλο εδώ μέσα; Αυτό ζητάνε και εκεί θα φθάσουμε»!

Το περιστατικό αυτό, δηλωτικό διαθέσεων βουλευτικής αυτοδικίας, είναι έως τώρα η πιο ακραία εκδήλωση της κατάστασης «νευρικής κρίσης» στην οποία έχουν περιέλθει οι περισσότεροι εκ των «300». Η, επί πολλές ημέρες, επαναλαμβανόμενη συγκέντρωση χιλιάδων πολιτών στην πλατεία Συντάγματος, η πυκνότητα των περιφερειακών επιθέσεων κατά πολιτικών, και κυρίως- το σύνθημα «Κλέφτες κλέφτες» που ακούγεται καθημερινά και διαρκώς από το πλήθος έξω από τη Βουλή, έχει για τα καλά ηλεκτρίσει την ατμόσφαιρα στους κόλπους της εθνικής αντιπροσωπείας.

Το σοκ

Το μεγάλο «σοκ», φυσικά, ήρθε το βράδυ Τρίτης όταν μερικές εκατοντάδες διαδηλωτών, με υβριστικού χαρακτήρα συνθηματολογία και «απειλητικές» διαθέσεις, πέτυχαν να απο-

Ο αποκλεισμός από διαδηλωτές, το βράδυ της Τρίτης, της καλά φρουρούμενης εισόδου της Βουλής επί της Βασ. Σοφίας, πυροδότησε την ανασφάλεια των βουλευτών.

κλείσουν τη θεωρούμενη ως εκείνη τη στιγμή καλά φρουρούμενη είσοδο επί της Βασ. Σοφίας. Το συγκεκριμένο γεγονός πυροδότησε την ανασφάλεια του πολιτικού προσωπικού, στελέχων του οποίου, λίγα αριθμητικά αλλά εμφανέστατα σε κατάσταση αμύχανου «πανικού», συμφώνησαν να φυγαδευτούν με τη βοήθεια φακών νύχτας μέσω του Εθνικού Κήπου!

Τους τελευταίους μήνες η Βουλή πολλές φορές πολιορκήθηκε από διαδηλωτές, αλλά αυτή τη φορά το «φρούριο» έδειξε να μην είναι και τόσο καλά φυλασσόμενο. Η ανασφάλεια έπιασε κόκκινο και ήδη βρίσκεται εκφρασμένη στη συμπεριφορά των βουλευτών με ποικίλους τρόπους πέραν της μοναδικότητας που διακρίνει

την προαναφερθείσα αντίδραση Γιακουμάτου.

Ορισμένοι επιχειρούν να αστείου- τούν στο καφενείο: «Εγώ πέρασα εκείνο το βράδυ από το μπλόκο των διαδηλωτών και κανένας δεν με πείραξε», έλεγε χαμογελώντας βουλευτής εξ εκείνων που δεν ψήφισαν το Μνημόνιο. Φάνηκε προς στιγμή πως θεωρούσε εκείνη την αρνητική ψήφο του κάτι σαν «ασπίδα» προστασίας του. «Ναι, αλλά εκεί έξω φωνάζουν για τους 300. Και είσαι ένας από τους 300», του επισημάνθηκε. Οπερ σημαίνει στόχος...

Η αντίδραση

Αρκετοί έχουν περιορίσει στον ελάχιστο δυνατό χρόνο την παρουσία

τους στη Βουλή. Οχι πως δεν συνηθίζονταν επί πολύ καιρό να απουσιάζουν οι περισσότεροι, τις περισσότερες ώρες. Όμως, τώρα, κυριότερη αιτία δεν είναι η «συνήθεια». Αλλά ο φόβος.

Για τον ίδιο λόγο, μια άλλη «κακή» συνήθειά τους, πάντως, έχει αλλάξει: συγκεκριμένα και σε αντίθεση με το παρελθόν, σέβονται απολύτως τον διαθέσιμο χρόνο ομιλίας τους, δεν αγοράζουν παραβιάζοντας τον κανονισμό ως προς τη διάρκεια, σαν σε μια συνειδητή επιλογή να ολοκληρώνονται σύντομα οι συνεδριάσεις και να αποχωρήσουν όσο το δυνατόν νωρίτερα από τις 6 μ.μ. - από την ώρα δηλαδή που αρχίζουν οι συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα.

Κάποια άλλα, πάλι, δεν φαίνεται να

άλλαξαν: επί παραδείγματι η αποφυγή μιας επί της ουσίας συζήτησης για τις εξελίξεις και η εμμονή στη στείρα ανταλλαγή κατηγοριών.

Στο περιστέλιο μερικοί «μονολογούν» ότι θα έπρεπε εδώ και καιρό κάποιιοι να είχαν μπει φυλακή, ενώ από του βήματος της Ολομέλειας ακόμα ακούγονται μομφές περί χλιδατής πολιτικής ζωής... Αμφότερα, δίχως πρακτικό αντίκρισμα.

Στο μεταξύ, τα κρούσματα επιθέσεων κατά πολιτικών αυξάνονται, με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο κ. Γιώργο Πεταλωτή να αποτελεί τον τελευταίο στόχο. Προηγήθηκαν οι βουλευτές στην Κέρκυρα, η εν κρυπτώ έξοδος από τη Βουλή κι όλα αυτά σε μια μόλις εβδομάδα.

Τα κρούσματα των επιθέσεων

Η ανησυχία που αισθάνονται δημόσια πρόσωπα είναι δικαιολογημένη καθώς το τελευταίο διάστημα καταγράφηκαν πολλά εις βάρος τους περιστατικά. Ενδεικτικά και μόνο:

- Στις 15 Δεκεμβρίου 2010, ημέρα γενικής απεργίας, άγρια επίθεση δέχθηκε ο κ. Κωστής Χατζηδάκης στην οδό Πανεπιστημίου, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί.
- Στις 26 Ιανουαρίου, ομάδα νεαρών στράφηκε εναντίον του πρώην πρωθυπουργού κ. Κώστα Σημίτη προπηλακίζοντάς τον, στο κέντρο της Αθήνας.
- Δις έχει βρεθεί στο στόχαστρο επιθέσεων και προπηλακισμών ο κ. Θεόδωρος Πάγκαλος: στις 27 Φεβρουαρίου στο Παρίσι υβρίστηκε και χλευάστηκε από Έλληνες φοιτητές, ενώ στις 16 Μαρτίου, έξω από ταβέρνα της Κερατέας, πλήθος τον περίμενε με γιοσούρτια φωνάζοντας «Δεν τα φάγαμε μαζί».
- Στις 14 Απριλίου, κατά τη διάρκεια ομιλίας του κ. Ανδρέα Λοβέρδου στο ΚΑΠΗ Αγίων Αναργύρων, ομάδα διέκοψε την ομιλία πετώντας μολότιδες και αυγά.
- Στις 31 Μαΐου, πολυπληθής ομάδα διαδηλωτών «εγκλώβισε» μέλη του Κοινοβουλίου στο εσωτερικό της Βουλής. Περίπου 20 βουλευτές φυγαδεύτηκαν μέσω του Εθνικού Κήπου.
- Την επομένη, πραγματοποιήθηκε «φυγάδευση» μέσω θαλάσσης στην Κέρκυρα 45 μελών (βουλευτές και συνεργάτες από χώρες της ΕΕ) της επιτροπής του Συμβουλίου για τη Μετανάστευση. Ατομα έξω από το εστιατόριο όπου δειπνούσαν, φωνάζοντας συνθήματα, πέταξαν πέτρες.
- Την περασμένη Πέμπτη, με γιοσούρτια και πέτρες έγινε δεκτός από ομάδα διαδηλωτών ο κ. Γιώργος Πεταλωτής, στο ΚΑΠΗ Αργυρούπολης.